

УНІВЕРСІАДУ ВІДКРИТО

15 серпня у Москві на Центральному стадіоні імені В. І. Леніна відбулась урочиста церемонія відкриття найбільших в історії всесвітніх літніх студентських ігор — Універсиади-73. У Москву прибули більш як чотири тисячі спортсменів майже з 70 держав світу.

На відкритті універсиади були присутні товариші Ю. В. Андропов, А. П. Кириленко, О. М. Косигін, Ф. Д. Кулаков, К. Т. Мазуров, Д. С. Полянський, П. Н. Демічев, Б. М. Пономарьов, М. С. Соломенцев, В. І. Долгих.

Разом з ними у центральній ложі був Перший секретар ЦК Угорської соціалістичної партії Янош Кадар. (ТАРС.)

П'ятирічці — ударні темпи!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 7-й

Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 33 (319)

Субота, 18 серпня 1973 р.

Ціна 2 коп.

НА ПІДНЕСЕННІ

Після того, як наша газета в минулому критикувала роботу Миколаївського УВП за виготовлення неякісної продукції, пройшов майже рік.

На підприємстві зрозуміли — старим конем далеко не заїдеш. Відразу ж після виступу газети були скликані загальні збори трудівників УВП, де було обговорено становище, що склалося, піддано гострій критиці окремі дільниці, які виготовляли неякісні деталі, було вжито заходів на посилення контролю над якістю виробів. Трудівниками підприємства було внесено чимало пропозицій на поліпшення якості виробів і підвищення продуктивності праці, почалося переозброєння окремих дільниць новим, більш продуктивним обладнанням, яке підприємство виготовило своїми силами, хоча це було і нелегко за відсутності технічної бази. Зате якість меблів помітно поліпшилась.

І наслідки не змусили затриматися. Сучасні меблі Миколаївського УВП мають привабливий і приємний вигляд. Книжкові шафи, які виготовляє підприємство, тумбочки під телевизор, буфети та інші вироби користуються підвищеним попитом. І однією з відрадних змін на підприємстві є і відсутність в цьому році рекламаций на виготовлену продукцію. До цього слід додати і поліпшення культури виробництва, чому на підприємстві приділяється постійна і неослабна увага.

Як і на інших підприємствах у миколаївців шириться, набуває нового розмаху соціалістичне змагання за успішне виконання зав-

дань третього, вирішального року п'ятиріччя, розгортається рух за якість продукції. Миколаївці все роблять для того, щоб піднесення, яке почалося у колективі не було тимчасовим. З цією метою проходить обмін досвідом між передовиками підприємства, а також із спорідненими підприємствами. Переймання кращого у мебелювників Ленінграда і Кишенева. В Кишинів виїжджала група кращих виробників для ознайомлення з новим у виготовленні меблів. Ця поїздка залишила не тільки глибокі враження у багатьох з відвідувачів Кишинівської меблевої фабрики, а й запалила прагненням трудівників підприємства зробити і своїм надбанням краще у виробництві меблів. Та для цього підприємству необхідна підтримка з боку Центрального правління УТОГ. І це було б на користь не тільки миколаївцям, а й усьому нашому Товариству. Своїми силами цього досягти не так легко, не зважаючи на те, що про це говорять всі, від робітника до директора. На це потрібен час і чимало зусиль, які потім виправдають себе.

Директор підприємства Микола Іванович Гурін ні на що не скаржиться, не намагається відгородитися від нелегких турбот, він показав і ознайомив з усім що є. Нове, чим пишаються на підприємстві, запалювало радістю його очі, окремі хоч і чималі недоліки засмучували. — Не все ще нам під силу, — говорить він, — багато невирішених питань, але на підприємстві багато змін на краще.

Своїми силами на УВП введено в дію кілька більш продуктивних шліфувальних верстатів, які дали можливість поліпшити якість виробів, розгорнулася боротьба за культуру виробництва. Вже з першого погляду на підприємстві впадає у вічі боротьба за культуру праці. У виробничих приміщеннях вражає чистота і порядок. Деталі, інструмент і готові вироби завжди у належному стані. Нічого зайвого, що заважало б роботі.

В таких умовах не тільки легше працювати, а й можна краще організувати соціалістичне змагання, в яке включилися всі цехи і дільниці підприємства. В соціалістичному змаганні одні з найкращих бригад М. Ю. Буняка і Л. П. Кривницького, які ведуть перед у соціалістичному змаганні на підприємстві. Бригада заготовельного цеху Л. П. Кривницького взяла зобов'язання забезпечити деталями і заготовками дільницю складальників, а ті в свою чергу, борються за більш якісне виконання складально-столярних робіт.

У підсумках змагання враховується виконання таких показників: виконання змінних завдань, культура виробництва, кількість порушень виробничої дисципліни за місяць, дотримання комплектності виробів і процент здачі виробів з першого пред'явлення.

Поряд з названими бригадами активно ведуть наступ за першістю бригади електровийм, бригадир Л. М. Бритван, бригада С. С. Пасіки і бригада пресування М. С. Пономаренко.

Ударною працею відзначили швейники Одеського учбово-виробничого підприємства № 2 перше півріччя.

На підприємстві з кожним днем ростуть ряди робітниць, які випереджують час і працюють в рахунок четвертого року п'ятиріччя.

Ударниця комуністичної праці, комплектувальниця крою Олімпіада Антонівна Кордибах на УВП працює біля 10 років. Серед прізвищ, які занесені на Дошку пошани підприємства є і її прізвище — О. А. Кордибах перевиконує щоденні норми виробітку і вже працює в рахунок травня 1974 року.

ЛИСТ ПОКЛИКАВ У ДОРОГУ

Ця ІСТОРІЯ про недоброзичливі виробничі відносини між робітницею і майстром, про звинувачення в приписках по заданні готових деталей, що трапилася на одному з підприємств нашого Товариства, закінчилася повним примиренням сторін. Після відвертих і тривалих розмов у присутності секретаря парторганізації УВП, майстер і робітниця зрозуміли і визнали, що у своїх взаєминах одне з одним вони не завжди поступали так, як личить це робити і просили не називати їх прізвищ в газеті...

Що ж, конфлікт справді вичерпаний. Але, незважаючи на те, що все стало на свої місця, Івану та Антоніні, а заодно і керівникам цеху на УВП, де вони працюють, не завадило б ще раз осмислити цю історію, поміркувати над тим, а чи не можна було уникнути її?

І справді. З чого почалися недобрі відносини між майстром і робітницею?

На УВП Антоніна прийшла працювати два роки тому. За короткий строк вона освоїла свою виробничу операцію і незабаром почала не тільки виконувати, а й перевиконувати свою норму виробітку. Дівчину обрали до комсомольського бюро УВП. Після робочої зміни Антоніна поспішала на тренування до спортивної секції. Потім її почали запрошувати на змагання.

Майстрові це не подобалося, особливо коли не вистачало людей у цеху, але він мовчав. Ми-

нув ще деякий час і Антоніна почала відвідувати курси радіотелеграфістів, які були організовані для молоді. Проти її бажання здобути таку спеціальність не заперечували ні директор підприємства, ні начальник цеху. Коли ж постало питання перевести робітницю на першу зміну з тим, щоб вона могла відвідувати курси, в цеху недоброзичливо сприйняли це, проте зовні ніяких ознак невдоволення не подавали.

Майстер дільниці Іван К. реагував на це по-своєму. На початку зміни він підходив до робітниці і говорив:

— Ти повинна виготовити сьогодні 420 штук деталей. Якщо не зробиш, то ми будемо розглядати це як твоє небажання працювати.

І так майже щодня. Робітниця поскаржилася старшому майстру та начальнику цеху. Вони вислухали її і обоє розреготалися.

— Ти диви, — говорили вони, — в неї ще й настрій на роботі є...

Антоніну образило таке ставлення керівників цеху. Вона мовчки повернулася і пішла.

Незабаром, коли у цеху з'явилися факти приписок у здачі готових деталей, змінний майстер вирішив, що це справа Антоніни. Нічого не кажучи робітницю, він почав слідувати за нею. А потім, через тиждень, настроїв доповідну начальнику цеху. Пам'ятаю-

чи попередню розмову з його керівниками, Антоніна відмовилася дати будь-яке пояснення з приводу цього, посилаючись на те, що минулого разу вони не розібралися в її скарзі, то навіряд чи й тепер зроблять це.

Так з'явився на світ наказ директора УВП: «За приписку 50 штук деталей Антоніні С. попередити, що при повторенні подібних випадків вона буде суворо покарана».

Підстава: доповідна начальника цеху...

Робітниця не погодилася з цим і написала листа до редакції. Що ж показала додаткова перевірка?

Звинувачення та попередження робітниці з боку адміністрації підприємства виявилися безпідставними.

Почнемо з того, що змінний майстер не сказав робітницю відверто у вічі: Антоніно, ти робиш приписки. А варто було лише принципово поговорити, як картина, можливо, прояснилася б і майстер виявив би справжніх винуватців. Забігаючи трохи вперед, скажемо, що згодом група народного контролю УВП виявила факти приписок у той час, коли Антоніна не працювала, перебуваючи на змаганнях. Виходить, з самого початку майстер не прагнув глибоко розібратися в усьому, в нього вже була готова, упереджена

думка про Антоніну і він прагнув «спіймати» її на «гарячому», щоб потім покарати.

Не кращим чином діяли і керівники цеху: старший майстер та начальник. Відштовхнувши від себе робітницю одного разу, вони втратили перед нею свій авторитет і замість того, щоб виправити свою попередню помилку, вдалися до адміністративних заходів.

На жаль, в цій не дуже, м'яко кажучи, приємній історії, з деякими учасниками не вдалося зустрітися. Але упереджене ставлення до робітниці тих, з ким довелося говорити, було очевидним. На запитання, чому майстер не сказав Антоніні відверто про приписки, він мовчав, понуривши голову. Після того, як робітниця написала листа до редакції, майстер навіть сам приписав 10 штук деталей. Це він пояснив так: «Вона, мовляв, не вміє, як слід рахувати...»

Тим часом перевірка стану справ на місці виявила, що належного контролю за кількістю виготовлених деталей немає, змінні журнали заповнюються зі слів робітників. Незважаючи на те, що журнали є основним документом для обліку вироблюваної продукції і нарахування заробітної плати, в них допускаються грубі порушення: майстри виправляють написані раніше цифри, немає підписів робітників, які б підтвер-

джували правильність записів. Це призводить до того, що майстри створюють вид благополуччя, не відображаючи справжнього стану з випуском продукції.

До таких висновків прийшла спільна комісія редакції газети і народного контролю УВП, що була створена для повторної перевірки скарги робітниці. Як бачимо, в цеху було далеко не все гаразд і його керівникам слід було глибоко розібратися в усьому, але вони цього не зробили.

Повертаючись до початку цієї історії, давайте поміркуємо, чи можна було розв'язати цей конфлікт на місці без участі редакції? Цілком. Для цього майстру дільниці та начальнику цеху варто було більш уважно поставитись до робітниці, тактовно поговорити з нею і вияснити, а чи справді була приписка з її боку? Адже при нормі 368 деталей Антоніна систематично виготовляє за зміну по 400—430 штук. До того ж ніяких порушень за нею раніше не спостерігалось.

У народі є така приказка: «Сім разів відміряй, а один раз відріж». Перш ніж звинуватити робітницю у приписках, змінному майстру та начальнику цеху треба було б добре перевірити свої припущення, чесно сказати про це їй у вічі. Але вони, на жаль, цього не зробили.

Змінний майстер і начальник цеху — не тільки організатори виробництва, але й старші товариші робітника його друзі і порадики. І про це їм забувати не можна.

Б. ПЕТРЕНКО.

СІМ РАЗІВ ВІДМІРЯЙ...

У ПРИМОРСЬКОМУ МІСТІ

Нещодавно на Ждановській базі міської ради ДСТ «Спартак» відбулась обласна спартакіада членів УТОГ по здачі норм ГПО.

У спартакіаді взяло участь 177 чоловік, серед них 95 чоловіків і 85 жінок трудящих учбово-виробничих підприємств Донецька, Жданова, Слов'янська, Артемівська та Єнакієва. Найбільш представницьким був колектив Донецького УВП — 64 чоловіки.

Всіх членів УТОГ було розподілено по вікових групах. З усіх 8 видів програми комплексу ГПО, серед яких біг на 100 метрів, метання гранати, стрибки в довжину і висоту, силові вправи та інше, повністю склали нормативи 102 чоловіки.

Великого успіху домоглися трудівники Донецького УВП — їм вручено перехідний кубок за першість по масовій участі в здачі норм Всесоюзного фізкультурного комплексу ГПО. Крім того, колектив Донецького УВП нагороджено грамотою I ступеня. Ждановці і єнакієвці нагороджені грамотами II і III ступеня. Артемівці опинилися на 4 місці, на 5 — слов'янці.

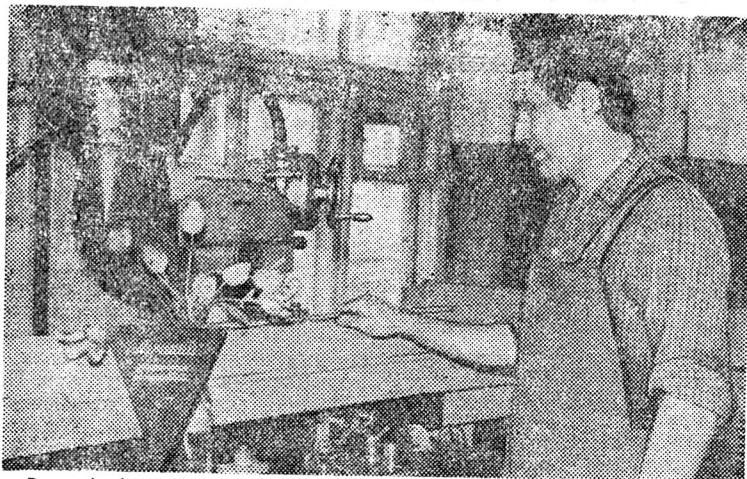
У дні здачі норм ГПО проводилися і такі заходи, як попередні тематичні бесіди, в зв'язку з підготовкою до конкурсних вечорів запитань і відповідей, зокре-

ма, до тем — «Важливі постанови партії і Уряду з питань фізичної культури і спорту», «Особиста гігієна» та інші. Добру обізнаність показали на вечорах І. Артемов, Г. Ліпатова (м. Артемівськ), що дали вичерпні відповіді на питання по темі «Орієнтування без компаса». Упевнено відповідала і Валентина Юліна з м. Слов'янська на питання по темі «Перша допомога втопаючому». Добре відповідали по ряду інших тем єнакієвці В. Печенков, Н. Гончаров та інші. Добрі практичні навички вста-

новлювати туристські намети та вміння складати і розбирати їх показала переважна більшість учасників спартакіади.

Гасло «Бадьорість і здоров'я» як найповніше відбило характер змісту дозвілля, що його провели учасники спартакіади після змагань. За містом на березі Азовського моря було розбито справжнє туристське містечко. Після змагань учасники спартакіади купалися, загоряли, ловили рибу і варили юшку. Особливо відзначилися в цьому трудівники зі Слов'янська, які готували гарячі сніданки і вечері. Показали свої кулінарні здібності також і ждановці.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

В соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки кращих показників в роботі досяг колектив інструментального цеху Донецького учбово-виробничого підприємства.

На загальних зборах, які були присвячені підведенню підсумків за I півріччя, передовиком цеху, переможцем змагання було присвоєно звання «Кращий за професією».

На фото: Станіслав Іванович Касянов — кращий заточник-шліфувальник інструментального цеху, якому було присвоєно звання: «Кращий заточник-шліфувальник».

Фото В. ЯКУБЕНКА.

Будьте уважні, пішоходи!

Сигнал сирени «швидкої допомоги» було чути здалека і всі давали дорогу машині з червоним хрестом. На жаль, допомога лікарів запізнилась. Слюсар київського вагоноремонтного заводу Гузенко переліз через металічну огорожу, вибів на проїжджу частину Караваєвського мосту перед автомобілем «Шкода-706», і потрапив під його колеса. Внаслідок цього одержав серйозні травми, від яких помер у машині «швидкої допомоги».

Дуже часто причиною шляхово-транспортних пригод є п'яні пішоходи. Пенсіонер Г. Онуфрієв, перебуваючи в нетверезому стані, намагався перейти проїжджу частину вулиці Червоноармійської в забороненому для переходу місці, в результаті чого попав під колеса тролейбуса і опинився в лікарні.

Таке ж лихо спіткало і робітника заводу «Комуніст» Г. Степуру. Подібних випадків у цьому році сталося понад 50.

Дуже жаль, що до цього часу за кермо транспорту сідають п'яні водії. Водій одного київського таксопарку В. Кудря, перебуваючи у нетверезому стані, на вулиці Індустріальній наїхав на електроосвітлювальну опору. Розбито автомобіль, постраждав сам водій і пасажир.

Працівники Державтоінспекції вживають суворих заходів до водіїв-п'яниць. За управління транспортними засобами у нетверезому стані водіїв позбавляють прав водіння до двох років, а за повторне порушення — до п'яти років.

Тільки в цьому році працівниками міліції і дружинниками-автоінспекторами було виявлено і усунено від управління транспортом 677 водіїв.

Алкоголь — головний ворог безпеки руху, причина каліцтва, безглуздої загибелі людей.

Спиртним напоєм — будь-яким завжди повинен бути закритий шлях у кабінку автомобіля, а пішоходу — на вулиці. П'яний водій і п'яний пішоход небезпечні для суспільства і з цим злом необхідно повести найрішучішу боротьбу.

Г. КАРПЕНКО,
старший лейтенант міліції.

ЗНАЧЕННЯ наочності і технічних засобів у викладанні мови і літератури в школі глухих важко переоцінити. Досить згадати, яку велику роль у вивченні багатьох розділів граматики відіграє слух (наголос, інтонація, паузи в складних синтаксичних конструкціях), щоб зрозуміти, з якими труднощами зустрічаються наші учні майже на кожному уроці.

Відсутність слуху доводиться компенсувати зором, зорове сприйняття являється домінуючим в усьому учбовому процесі. Тому в школі глухих наочність незамінна. Вона — постійно діючий фактор.

Однак використання цього могутнього фактору обмежене гострою нехваткою наочних посібників: мовних таблиць, ілюстрацій, діапозитивів, учбових кінофільмів тощо.

Та і ця біда не єдина.

Чимало існуючих мовних посібників уже не відповідають сучасним вимогам викладання і потребують від учителя критичного,

продуманого підходу до їх використання. Досить часто невміло використовуються і технічні засоби, особливо художні учбові фільми, репродукції картин художників.

Робота ця складна і багатогранна, її неможливо вести по якомусь сталому рецепту, але поділитись досвідом її організації, сподіваюсь, буде корисним.

У своїй роботі мені доводиться використовувати усі доступні засоби наочності, починаючи з найпростіших: демонстрацію предмета, імітацію дії, малюнок, схему, картину, діапозитиви, кіно.

Якщо незрозуміле слово означає предмет можна показати учням цей предмет або його зображення. Якщо ж незрозуміле слово означає дію — викрадає імітація. Коли незрозумілий широкий абстрактний зміст слова чи кількох слів — допомагає картина. Наприклад, при вивченні повісті М. В. Гоголя «Тарас Бульба» учні знайомляться з словами «Запорізька Січ», «кошовий», «оселедець»,

ПЕРША ЦЕХОВА...

На днях, обговорюючи під час обідньої перерви свої цехові справи, ми познайомилися із оглядом преси, який був в одному з останніх номерів «Нашого життя». Розмова зайшла про роль стіннівок.

— А чому б нам не випустити свою цехову стінну газету? — запропонував комуніст Ю. Гер.

Пропозицію схвалила партійна організація. Перший номер стіннівки «За ударну працю» вийшов на третій день, редактором її призначили Ю. Гера.

Перший номер майже цілком заповнений матеріалами про соціалістичне змагання в цеху: «Індивідуальне змагання в дії», «Так тримати», «Молодці, товариші» та інші. Першими робочими стали товариші Г. Січка, М. Ройтман, В. Бетін, А. Мазейн та інші.

Цехова стінна газета «За ударну працю» поки ще єдина на підприємстві УТОГ в Одесі. Молодша сестра загальнозаводської газети «Металіст» зробила перший крок і треба надіятись, що цей почин знайде своїх послідовників.

О. СУХАНОВ.

ШЕФСЬКА ДОПОМОГА

В нинішньому році трудівники села виростили високий врожай. Зараз на колгоспних і радгоспних полях йде гаряча пора збирання, в якій беруть участь шефи-трудівники промислових підприємств.

Колектив Одеського УВП-3 шефствує над колгоспом «Шлях Леніна» села Павлівки Іванівського району. В нинішньому році наше підприємство капітально відремонтувало токарно-гвинторізний верстат, а також передало інструмент вартістю на 300 карбованців та різні матеріали на 400 карбованців.

Директор УВП-3 Р. О. Коган розповідає:

— Нас радують успіхи хліборобів. Колгоспу «Шлях Леніна» ми постійно надаємо шефську допомогу. До кінця року допоможемо артілі в обладнанні механічної майстерні та виконаємо ряд інших робіт.

В даний час на збиранні врожаю трудяться посланці УВП-3 — комуніст шофер Василь Щербина та Микола Згуров, які перевозять зерно нового врожаю.

Ю. ГЕР.

ЗЛІТ ПЕРЕДОВИКІВ

Нещодавно відбувся зліт членів УТОГ Белград-Дністровського міжрайвідділу, на якому були підведені підсумки роботи за перше півріччя колективів міжрайвідділу й райклубу. З радістю зазначили учасники зльоту дострокове виконання багатьох пунктів соцобов'язань і серед них виконання плану по обслуговуванню глухих сільської місцевості, збиранню членських внесків тощо.

Виступи присутніх на зльоті свідчили про те, що члени УТОГ області відмінно працюють, вміють правильно, з користю використовувати своє дозвілля. І велика заслуга в цьому колективів облвідділу і райклубу. Форми і методи їх роботи, ініціативність, творча думка сприяють вихованню членів УТОГ у дусі високої комуністичної моралі.

Палкими оплесками вшанували

присутні людей праці, тих, що несуть напружену трудову вахту третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки: серед них ударника комуністичної праці В. Глоуцького, мебельника фабрики «Красная зоря», А. Зав'ялову швею-мотористку швейної фабрики, С. Криворучку, робітника консервного заводу, передовика сільського господарства А. Юшенка, столяра колгоспу імені Кірова, іздогового колгоспу «Прогрес» А. Семироза та багато інших.

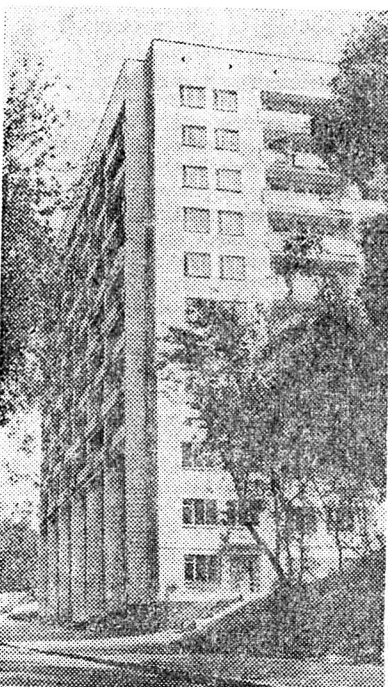
Передовикам виробництва в урочистій обстановці були вручені Почесні грамоти міжрайвідділу.

Учасники зльоту прийняли звернення до всіх членів УТОГ області про підвищення показників у праці, дострокове виконання колективних та індивідуальних зобов'язань.

Г. БАРВІНЕНКО.

На Одеському УВП-3 відбувся черговий випуск учнів виробничого навчання. Інструктор виробничого навчання М. Красноштейн багато попрацював із цією групою. Крім знань слюсарної справи, йому доводилося поповнювати знання учнів з елементарних законів фізики, «дотягувати» набуті знання учнями в школах з арифметики тощо. П'ять випускників одержали другий робітничий розряд. Практичні роботи вся група здала успішно. Після літніх канікул ми ждемо їх у себе на підприємстві.

Б. ТИМОФЕЄВ.

На фото: будинок на вулиці Кловський спуск, 18-20.

Нижні поверхи цього будинку займають редакція і організація Товариства, про які йшла мова в тексті.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Субота, 18 серпня 1973 р.

ПОКЛИКАННЯ

За письмовим столом з акуратно розкладеними паперами, арифмометром і рахівницею сидить дівчина. Пальці її швидко бігають по рахівниці. Готується матеріал до зарплати.

Це Людмила Хрижановська, обліковець промірочної дільниці Одеського УВП № 2.

Дитячі роки Людмила проминула за навчанням у школі-інтернаті № 97. Після закінчення 10 класів перед дівчиною постало питання: ким бути? Про трудове життя думати рано: в неї ж ніякої спеціальності, бракувало знань. Професія, про яку вона мріяла вимагала додаткового навчання.

Так Людмила стала студенткою Дніпропетровського промислово-економічного технікуму. Її бажання стати економістом зміцніло після проходження практики на Одеському УВП-2, де її не тільки добре прийняли, а й виявили всебічну підтримку в одержанні необхідних навичок.

Непомітно минув час, позаду вже державні іспити, в-руках диплом. Залишається тільки приїхати в рідне місто до колективу.

Важко спочатку було. Навчання і практика — одно, а самостійна робота — інше. Перші сумніви, труднощі... проте вони швидко минули, адже поруч були хороші люди, які завжди готові допомогти. Багато допомогла бухгалтер Ф. П. Воскобойник. Сама чудовий спеціаліст, вона всі знання і досвід уміло передавала молодій дівчині. Її поради і вказівки допомогли багато що зрозуміти. Освоївшись з роботою обліковця, Людмила перейшла працювати на

промірочну дільницю. Тут вона з допомогою майстра Л. Б. Зверинського показала свої знання і вміння по-справжньому.

— Я задоволений роботою Людмили, — говорить майстер — вона спокійна, уважна, всім цікавиться. Роботу виконує вчасно і якнайкраще. — Був випадок, — згадує Леонід Борисович, — коли я захворів, мене хвилювало, як Людмила справиться з місячним звітом за тканини і нарахуванням зарплати? Скільки нервував, непокоячись, що не можу їй допомогти. Навіть уявити не зміг, чим це закінчиться. Але я недооцінив її. Людмила блискуче виконала всі завдання і я радий, що хви-

лювання були даремні. За цю роботу вона одержала подяку головного бухгалтера підприємства.

З того часу в бухгалтерію своєчасно і акуратно надходять звіти Людмили.

На моє запитання чи задоволена вона своєю роботою Людмила відповіла запитанням: Чи задоволена? Так, дуже. Тепер я спокійна і щаслива, що знайшла своє місце в трудовому колективі і можу приносити людям користь. Але цього мало. Щоб подякувати Батьківщині за навчання, за відкрити широку дорогу в життя, я ще багато повинна знати і вчитися. Це дасть змогу працювати ще краще.

П. НОВАК.

Школі-інтернату—70

У серпні минає сімдесят років з часу заснування Запорізької школи-інтернату для глухих дітей. За цей час школу закінчили біля 1500 дітей, яким вона дала путівки в життя.

До Великого Жовтня на місці теперішньої школи стояло декілька старих будиночків. Ще до початку Великої Вітчизняної війни були збудовані два великих корпуси, які були зруйновані фашистами під час війни. Після перемоги над ворогами школа-інтернат знову була відбудована. Тепер тут два учбових корпуси, інтернат на 300 місць, корпус дитячого садка, нова їдальня, газова котельня, банно-пральний корпус тощо.

В школі-інтернаті навчається біля 350 дітей. У свій час школу закінчило багато членів УТОГ, які нині працюють на відповідальних посадах.

Гордиться школа і своїми вчителями-ветеранами праці, які працюють тут по 20—40 років. Серед них директор школи Л. Горелов, С. Пашенко, Ф. Строганов, Ю. Стеблевська, К. Перепелиця, В. Строганов, О. Замудрянова та інші.

При школі-інтернаті працює 19 гуртків. Є свої майстерні, в яких навчаються діти ремеслу. В ці дні на адресу школи надходять листи з поздоровленнями колективу, побажаннями нових творчих успіхів.

С. МОРДУШЕНКО.

НОВЕ ПОПОВНЕННЯ

Вінницьке учбово-виробниче підприємство протягом багатьох років працює в доброму темпі, ритмічно і з місяця в місяць успішно, з хорошими показниками виконує виробничий план. В цьому не мала заслуга того, що підприємство саме планомірно готує кадри робітників по необхідних УВП спеціальностях в системі виробничого навчання за річною програмою.

Ось і в нинішньому році курс виробничого навчання закінчили 11 хлопців і дівчат, які здобули спеціальності трикотажників. Більшість з них за період навчання освоїли дві або три спеціальності, самостійно працювали, і успішно виконували виробничі норми.

Так, Андрій Мельник може працювати на перемотуванні пряжі і в'язанні трикотажного полотна. Норми виробітку виконує на 108—110 процентів і дає продукцію доброї якості.

Валерій Миронюк вирішив працювати на фарбувально-опоряджувальній дільниці. Він самостійно працює і на сушильній та ворсувальній машинах, а також на віджимі фарбованого полотна та інших виробничих операціях. За останні три місяці він систематично перевиконує змінні норми виробітку.

Сім дівчат стали швеями. За час навчання вони виконували різні операції на оверлоках та розпошивальних машинах. Неля Дорвинська самостійно працювала на пошитті спортивних брюк на оверлоці 51 класу, а також на

втяжці резинки до цих же виробів на розпошивальній машині 76-А класу. Зіна Лопушан добре освоїла процеси пошиття майок і сорочок чоловічих, білизни, а Галина Мельничук однаково добре працює на оверлоках та розпошивальних машинах. Всі ці дівчата норми виробітку виконують на 110 процентів і дають доброякісну продукцію.

Виробничому навчання на підприємстві приділяють постійну увагу директор УВП Г. П. Громова та заступник директора по навчально-виховній роботі С. К. Баланюк. В минулому навчальному році теоретичні заняття у групі виробничого навчання поєднувалися з практичною роботою на верстатах.

Про це добре потурбувалися також інструктор виробничого навчання Ніна Свящук, а також бригадири швейної дільниці Ніна Нагорна і Антоніна Красновська.

І ось настав хвилюючий момент. Складено екзамен. Всі учні одержали робітничі розряди. В святково прикрашеному залі обласного Будинку культури поруч з випускниками групи виробничого навчання ветерани праці, «Майстри — золоті руки» підприємства, члени УТОГ міста.

Урочистий вечір, присвячений випуску учнів і посвячення їх в робітники, відкрив заступник директора УВП С. К. Баланюк. Він розповів про добрі трудові традиції вінницьких трикотажників і закликав учнів підтримувати і примножувати їх. Потім випускни-

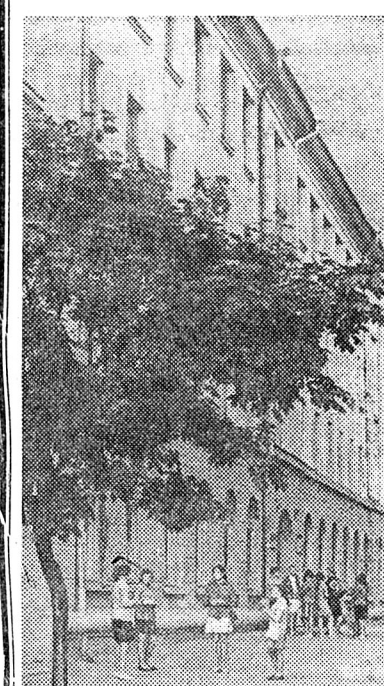
кам були вручені пам'ятні подарунки і робочі «путівки».

З вітанням виступили головний інженер УВП В. О. Скляр, інженер-технолог Л. Ф. Кошельник, передовик виробництва Н. Шелешко. Від членів УТОГ міста випускників поздоровив слюсар заводу «Металлист», кавалер ордена «Знак Пошани» М. Коломієць, а також інструктор виробничого навчання Н. Свящук.

Від імені випускників зі словом-відповіддю виступила Неля Дорвинська, яка тепло подякувала колективу підприємства за науку і допомогу в оволодінні спеціальностями і запевнила, що випускники стануть гідною зміною старших товаришів.

Наприкінці урочистого вечора перед присутніми виступив голова Вінницького облвідділу УТОГ Ю. В. Найдорф, який закликав випускників внести свою частку праці у дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки.

І. ШАПЕЕВ,
інженер-нормувальник Вінницького УВП.

Зовнішній вигляд новобудованого виробничого корпусу Житомирського учбово-виробничого підприємства.

Після закінчення внутрішніх опоряджувальних робіт, трудівники УВП одержать нові виробничі приміщення.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

Субота, 18 серпня 1973 р.

МЕБЛІ КОРИСТУЮТЬСЯ ПОПИТОМ

КЕРУЮЧИСЬ рішеннями XXIV з'їзду КПРС про підвищення матеріального добробуту трудящих, колектив нашого підприємства розробив ряд заходів на збільшення і поліпшення якості виробів. На підприємстві впроваджено новий набір меблів, розроблений інститутом «Укрпінформ».

Набір складається з п'яти виробів: шафи для посуду, книжкової шафи, комбінованої шафи, шафа-секретер і тумбочка для телевізора.

Набір меблів відповідає сучасним технічним і естетичним вимогам. Для вивчення попиту на ці меблі в двох магазинах Миколаєва були організовані виставки. Судячи з записів у книгах відгуків, наші меблі одержали схвальну оцінку у покупців і користуються підвищеним попитом.

Для поліпшення якості продукції, на підприємстві розроблена і повністю впроваджена система бездефектної задачі продукції з першого пред'явлення. На кожній дільниці запроваджено контрольний лист, в якому береться на облік процент задачі продукції з першого пред'явлення, а після кожної відбірної перевірки, заноситься вид і причина бракованої продукції. Для підвищення особистої зацікавленості кожного працюючого, найкращим робітникам підприємства вручається особисте клеймо. На підприємстві право користуватися особистим клеймом завоювали столяр-складальник М. М. Макаров, бригадир заготівельного цеху Л. П. Кривичкий, бригадир складального цеху М. Ю. Буняєв, свердлувальник О. Г. Станов і бригадир дільниці електроработ Л. М. Бритвак. Всім, хто працює з власним клеймом підвищується премія.

При підведенні підсумків соціалістичного змагання одним з основних пунктів є процент задачі продукції з першого пред'явлення.

На підприємстві широко пропагується досвід роботи трудівників, які багаторічною і наполегливою працею заслужили звання «Майстер — золоті руки». Це звання присвоєно М. Н. Самойлюку, Л. Т. Греку, М. М. Федорову, С. С. Сильвестрову, М. Г. Невомолу та іншим.

У нас систематично проводиться технічне навчання робітників, де трудівники УВП підвищують свою кваліфікацію. Для досягнення якості продукції неабияке значення має і культура виробництва. На кожній дільниці і робочому місці ведеться боротьба за чистоту і правильну організацію робочого місця.

Г. ОЛЬЧЕДАЙ,
інженер ОТК Миколаївського УВП.

ПОМІЧНИК

Окремо хочеться сказати і про можливість використання навчальних фільмів у школі глухих. На жаль, фільмів з титрами для слухових дітей немає. У зв'язку з тим, що наші учні не чуять, використовувати учбові фільми на уроках літератури найбільш доцільно після ознайомлення учнів із змістом твору — перед його аналізом. При такому використанні зміст фільму буде зрозумілим учням і вчитель зможе заздалегідь поставити перед учнями завдання творчого порядку: прослідити за характером Андрія Соколова та підібрати епізоди, що їх ілюструють для письмової характеристики героя («Доля людини») і т. д. Бездумне, інертне проглядання фільмів неприпустиме, як і знайомство з картинками.

Порядок роботи з використан-

ням навчального фільму може бути таким:

1. Знайомство із змістом твору;
2. Завдання на кіноурок;
3. Демонстрування фільму;
4. Аналіз твору;
5. Письмовий твір.

Неменше значення має наочність у викладанні мови, але тут використання існуючих наочних таблиць вимагає перестановки, а в деяких випадках і пильного перегляду їх, переорієнтації. Наочні таблиці у більшості випадків використовуються учителями при поясненні нового матеріалу. Багаторічні спостереження над реакцією учнів на постановку навчального процесу, зокрема, на його найважливішу складову частину — пояснення нового матеріалу, змусило взяти під сумнів доцільність використання таблиць на цьому етапі. На використання наочних таблиць при поясненні нового матеріалу, у тому вигляді, в якому

вони видаються, мимоволі виключає активну творчу роботу думки учнів, переключаючи її на пасивне споглядання і фіксування готових рішень.

Наведу приклад. Розгляньмо хоч би таблицю «Состав слова» до §§ 13, 14. («Русский язык» часть 1). Усе тут розграфлене і розкладене по полицях: ось префікс, корінь, суфікс, закінчення... Корінь виділений в усіх споріднених словах. Досить повісити таку таблицю перед класом, щоб закрити всі семафори на шляхах руху самостійної думки учня, його творчого пошуку. Адже шукати можна лише невідоме, непізнане.

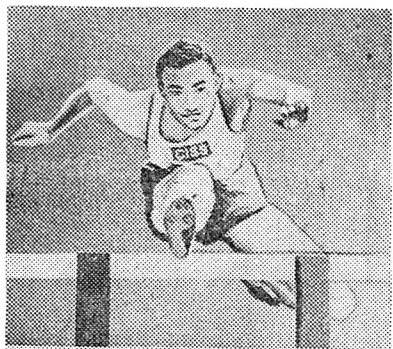
Над чим же вести спостереження учнів, що шукати, коли йому уже все подано із заздалегідь запобігливістю? Використання такої таблиці для пояснення не активізує, а воле припиняє потяг учня до свідомого пізнання найцікавіших мовних явищ. Подібну наочність можна використовувати хіба що при закріпленні матеріалу, як допоміжний засіб при формулюванні правил.

Велику користь глухим учням

приносить самостійний аналіз складних синтаксичних конструкцій і складання схем, котрі ілюструють наочно вживання розділових знаків. Слухову орієнтацію (інтонації паузи) глухим учням може успішно замінити оволодіння практичними навиками орієнтації зорової, що надзвичайно важливо для свідомого оволодіння правилами пунктуації. Такі навички учні набувають досить швидко. Для учня, який оволодів зоровою орієнтацією, вживання розділових знаків в складних реченнях виключає будь-яку плутанину і не становить труднощів.

Новий навчальний рік стоїть на порозі. Вимоги до якості і результативності шкільної педагогічної праці зростають з кожним роком. А засоби, покликані допомагати вчителю, відстають від цих вимог. А то й стоять прикорм гальмом в роботі. Хочеться вірити, що ще в цьому році школи одержать нові наочні посібники гідні вимог нашого часу.

Г. ШВЕЦЬ,
вчителька Вінницької школи
робітничої молоді № 28.

**XIIth
WORLD GAMES
FOR THE DEAF**
21st-28th JULY 1973
MALMÖ, SWEDEN

У СКЛАДІ збірної Радянського Союзу, яка направлялася на XII Міжнародні ігри глухих у Мальме (Швеція) — було дев'ять спортсменів з Українського товариства глухих. Теплі промови москвичів і щирі побажання друзів: «Повертайтеся із перемогою!» — не покидали нас аж до повернення на Батьківщину.

На XII Міжнародні спортивні ігри глухих прибули 1130 спортсменів із 31 країни світу. Збірну СРСР складали 42 спортсмени, які мали виступити з трьох видів спорту: легка атлетика, футбол, боротьба. Ігри проходили в період з 20 по 28 липня.

Першими вступили у боротьбу футболісти. Вісім футбольних команд розбили на дві групи, в яких боротьба велася за круговою системою. Переможці груп — зустрілися між собою у фіналі.

Наші футболісти потрапили у дуже сильну групу і в першій зустрічі грали з п'ятиразовими чемпіонами

Розповідає член збірної команди СРСР, майстер спорту СРСР, киянин М. Васильєв

ігор — югославами. У пертій боротьбі ми перемогли з рахунком 2:1. З рахунком 7:0 наші футболісти виграли у аргентинців, і 2:0 — у збірної Англії. В другій групі у фінал вийшли футболісти Швеції.

Фінальна зустріч була цікавою і напруженою, атакам і голевим моментам не було числа. До кінця другого тайму перевага наших футболістів була очевидною. Гра закінчилася перемогою радянських футболістів 4:2. В цьому поєдинку відзначилися киянин Микола Голота, Анатолій Солодун із Запоріжжя і Олександр Стебляк із Черкас.

Щоденно на стадіон приходило біля 15 тисяч глядачів — почалися змагання легкоатлетів.

Ворошиловградський Валерій Лукаш у півфінальному бігу на 100 метрів встановив світовий рекорд, покращив його на одну десяту секунди. 100 метрів він пробіг за 10,6 секунди і ввійшов у фінал.

Срібну медаль принесла своїй команді москвичка Редькіна, яка другою перетнула фініш стометрової дистанції. Але самим, мабуть, захоплюючим номером програми з бігу був фінальний забіг на 10000 метрів. Із своєю стартового пістолета вилетів білий димок і 22 бігуни кинулися вперед. Серед них москвич Геннадій Кулаков, воронежець Анатолій Кліщин, автор цих рядків. Я не бачив облич своїх суперників, але знав, що разом із нами біжать іранець Абуцар, який брав участь в бігу на таку ж дистанцію на XI іграх у Белграді, що біжить поляк Вробель, який тоді ж пробував

свої сили на дистанції 5000 метрів...

Не витримавши запропонованого нами темпу, Абуцар зійшов з дистанції. Утрюх ми далеко відірвалися від основної групи, розрив становив вже біля 300 метрів. Не відставав від нас Вробель. Ми з Кліщином додали в швидкості і, оглянувшись, коли залишалися останні п'ять кругів, переконалися: доля золотої медалі буде розіграна між нами двома. Так воно й сталося: з часом — 30 хвилин 35 секунд я стартував першим, поліпшивши свій попередній результат на 42 секунди, це був світовий рекорд. Срібло завоював Анатолій Кліщин — 30 хвилин 52 секунди, Вробель був третім — 31 хвилина 20 секунд. Я радий, що приніс радянській збірній золоту медаль.

Змагання продовжуються. Всього лише один сантиметр переваги приніс золоту медаль ленинградцю Віктору Богданову. Стрибок у довжину — 698 сантиметрів, у фіна Хеннома — 697. Останньому було чого нервувати він мав колісний результат — 725 сантиметрів.

Увагу глядачів прикували до себе змагання бар'єристів. Чемпіон Європи серед чуючих, ворошиловградський Вячеслав Скоморохов легко переміг своїх суперників: біг з бар'єрами на 110 метрів — 14,9 і на 400 метрів — 52,9 секунди приніс одразу дві золоті медалі.

Поки увага глядачів була прикована до бігових доріжок, в секторі штовхання ядра встановлювався світовий рекорд: донецька Ольга Калина штовхнула ядро

на 14 метрів 49 сантиметрів, москвичка Фаїна Семенцова зайняла друге місце — 12,98 метра. О. Калина метнула диск на 46,52 метра і вийшла переможцем серед жіночих команд.

Золоті і срібні медалі із стрибків у висоту завоювали спортсменки Ленінграда. Тетяна Смирнова пододала планку на висоті 160, а Ніна Ломакіна — 158 сантиметрів. У фінальному бігу на 100 метрів переміг ворошиловградський Валерій Лукаш — 10,7 секунди. Три десяті секунди вирішили хід поєдинку у бігу на 200 метрів між першим і третім місцем: американець Вашингтон — 21,3 у Валерія Лукаша — 21,6 секунди. Серед жінок на цій дистанції золоту медаль завоювала Ніна Іванова (Ленінград) з часом: 25,6 секунди.

Самим найважчим видом спорту був так званий малий марафон — біг на 25 кілометрів.

Дув сильний зустрічний вітер, в лице бив дощ. Я і Анатолій Кліщин бігли вулицями міста поруч, марафонці підбадьорювали людей, що щільною стіною обступили тротуари. Після п'ятого кілометра визначилися лідери, це були спортсмени в червоних майках. До двадцятого кілометра бігли з Анатолієм разом. Останні п'ять кілометрів я постійно наרוшував швидкість і прибіг першим, встановивши світовий рекорд: 1 година 21,21 секунди. Анатолій Кліщин фінішував через 13 секунд, третім був італієць Цоппі.

Гостра боротьба розгорілася під час естафети 4x100 серед чоловіків. Зустрілася команда СРСР в складі Скоморохова, Лукаша, Богданова і Сульдіна з командою США. На останньому етапі, коли

Лукаш прийняв естафету від Сульдіна, американський спортсмен відстав від Лукаша на два метри, але в останні долі секунди вийшов вперед. Наша команда одержала срібло.

Сверідний реванш в естафеті 4x100 за поразку чоловіків взяла жіноча команда, яка обіграла всіх претендентів на перше місце.

Цікавим був турнір борців вільного стилю. Хоча доводилося нашим борцям виступати в день по декілька разів, а розклад схваток склався не кращим чином, все ж наші борці вийшли переможцями.

Відзначилися два українські спортсмени — одесит Валерій Рухледєв і Василь Панін з Миколаєва. В. Рухледєв на перших хвиликах одержав перемоги над суперниками і приносить команді дві золоті медалі.

Не було рівних на іграх в Мальме і багаторічний Василь Панін — всі поєдинки він виграв блискучо.

На честь радянських спортсменів на флагштоках 48 разів піднімався Червоний прапор Батьківщини, 26 разів лунав Гімн нашої країни.

26 золотих, 16 срібних і 6 бронзових медалей завоювала збірна команда СРСР з трьох видів спорту. Радянськими спортсменами встановлені 7 світових рекордів, із них 5 припало на долю спортсменів України, вони одержали 14 золотих, 2 срібні і 3 бронзові медалі.

...XII Міжнародні спортивні ігри глухих закінчилися. На табло стадіону загоряються слова: «До Зустрічі в БУХАРЕСТІ».

Наприкінці мені хочеться висловити щире подяку тренерам, які готували нас до цих відповідальних змагань. Від себе особисто — заслуженому тренеру СРСР І. М. Токаря, який багато докладав праці до того, щоб його учні підвищували свою майстерність.

«МОЛОДЦІ»

Під такою назвою була нещодавно проведена працівниками та активістами Ровенського клубу глухих молодіжно-спортивна програма.

Учасники цих цікавих змагань боролися за першість з таких видів легкої атлетики, як біг на 500 метрів, стрибки в довжину, підтягування на перекладині, метання гранати та списа тощо.

...На спортивному майданчику, що розташовувався біля гуртожитку, вишикувалися учасники змагань. Вони збирали багато болісних, які прийшли сюди з обох гуртожитків і весь час підбадьорювали своїх друзів, що брали участь у святі сили, здоров'я та бадьорості.

Голова журі, директор Ровенського клубу глухих М. В. Разиграєва дозволяє розпочати спортивну програму. Головний суддя, голова

облспортфедерації В. Крижов виводить на старт 500-метрової дистанції всіх учасників. Через одну хвилину 20 секунд після старту болісники вже нагороджували бурхливими оплесками першого переможця. Ним став робітник фабрики нетканних матеріалів Василь Месникович.

Проте гранату найкраще метнув робітник УВП Станіслав Кучеренко (46,5 метра). А коли зважити на те, що в основу було взято нормативи комплексу ГПО, то Станіслав склав ще один залік на золотий значок.

А далі, в основному, боротьба за першість розгорнулася між цими двома спортсменами. В кінцевому підсумку переміг С. Кучеренко. Другим призером став В. Месникович. Бронза дісталася Олександру Алявдіну.

Голова журі М. В. Разиграєва вручила «молодцям-переможцям» грамоти облспортфедерації, пам'ятні сувеніри.

Ю. ГРОМАДЧЕНКО.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В № 30 за 28 липня цього року з вини літпрацівника А. Бартка в статті «Більше уваги організації дозвілля» трапилася помилка. Останнє речення, четвертий абзац, друга колонка знизу, слід читати: Працівникам культзакладів потрібно поряд із використанням форм, які виправдали себе в роботі — шукати нові форми організації дозвілля, ширше залучати молодь учбово-виробничих підприємств.

ЮРИДИЧНА ДОВІДКА ТРУДОВИЙ СТАЖ РОБІТНИКІВ І СЛУЖБОВЦІВ

Жінкам - військовослужбовцям, звільненим із Збройних Сил СРСР, органів Комітету державної безпеки при Раді Міністрів СРСР і Міністерства внутрішніх справ СРСР в зв'язку з вагітністю час служби, а також період, протягом якого їм виплачувалась допомога по вагітності і родах, включаються до безперервного трудового стажу при умові вступу на роботу або навчання до досягнення дитиною віку одного року.

б) час роботи або виробничої практики на оплачуваних робочих місцях і посадах в період навчання у вищому або середньому учбовому закладі, перебування в аспірантурі і клінічній ординатурі, незалежно від тривалості перерв, викликаних навчанням;

в) час навчання в училищах і школах професійно-технічної освіти (технічних, професійно-технічних училищах, морехідних школах, школах фабрично-заводського навчання та інших), якщо перерва між днем закінчення училища або школи і днем вступу на роботу не перевищила трьох місяців;

г) час навчання на курсах і в школах по підвищенню кваліфікації, по перекваліфікації і підготовці кадрів, якщо направлення на курси або в школу безпосередньо передувало роботі робітником або службовцем чи вступу на ці курси або в школу передувало служб в складі Збройних Сил СРСР, в органах Комітету дер-

жавної безпеки при Раді Міністрів СРСР і Міністерства внутрішніх справ СРСР, в народному ополченні і партизанських загонах.

д) час роботи головами колгоспів, робітників і службовців, направлених (рекомендованих) в колгоспи у відповідності з рішенням партійних або радянських органів, якщо перерва між днем припинення роботи в колгоспі і днем вступу на роботу робітником або службовцем не перевищує строків, встановлених Правилами в залежності від причин звільнення;

е) час безперервної роботи членом колгоспу у випадку припинення діяльності колгоспу, в зв'язку з передачею земель радгоспів або іншому державному підприємству (організації) при дотриманні умов, встановлених пунктом 4 Положення про порядок передачі радгоспів земель і громадського майна колгоспів при перетворенні їх в радгоспи і про порядок розрахунків з колгоспниками, затвердженого постановою Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС від 3 травня 1957 року № 495;

ж) час вимушеного прогулу при неправильному звільненні, якщо працівник поновлений на роботі.

Не перериває трудовий стаж, але не зараховується до нього:

а) час навчання у вищому або середньому спеціальному учбовому закладі (в тому числі на підготовчому відділенні) або перебування в аспірантурі або клінічній ординатурі, якщо перерва між днем звільнення з роботи і днем

зарахування на навчання не перевищила строків, встановлених Правилами в залежності від причин звільнення, а перерва між днем закінчення навчання або дострокового відчислення з учбового закладу (аспірантури, клінічної ординатури) і днем вступу на роботу не перевищила трьох місяців. У тих, що закінчили учбовий заклад (аспірантуру, клінічну ординатуру), або достроково відчислені із учбового закладу (аспірантури, клінічної ординатури) до 1 липня 1973 року і вступили на роботу до 1 жовтня 1973 року, безперервний трудовий стаж зберігається незалежно від тривалості перерви між днем закінчення учбового закладу (аспірантури, клінічної ординатури) або дострокового відчислення з учбового закладу (аспірантури, клінічної ординатури) і днем вступу на роботу;

б) час перебування за кордоном членам сімей робітників, службовців і військовослужбовців, направлених для роботи в установах, організаціях і на підприємствах СРСР за кордоном або в міжнародних організаціях, або для проходження служби, якщо перерва між днем повернення в СРСР і днем вступу на роботу не перевищила двох місяців;

в) міжсезонна перерва, якщо працівник на даному підприємстві працював попередній сезон повністю, уклав трудовий договір про роботу в наступному сезоні і повернувся на роботу в строк, встановлений договором.

Це правило застосовується в тих галузях народного господарства, де діючим законодавством допускається підсумовування періодів сезонної роботи при обчисленні безперервного трудового стажу;

г) час перебування в лікувально-трудовому профілакторії при умові, якщо перерва між днем звільнення з лікувально-трудового профілакторію і днем вступу на роботу не перевищила одного місяця;

д) час відбування виправних робіт без позбавлення волі за місцем роботи.

У всіх випадках, коли при переході з однієї роботи на іншу змінюється місце проживання, допустима перерва в роботі продовжується на час, необхідний для проїзду до нового місця проживання.

Якщо протягом строків вступу на нову роботу, якими обумовлено збереження безперервного трудового стажу, працівник був тимчасово непрацездатним і подав про це довідку, видану лікувальним закладом за підписами лікаря, який лікував, і головного лікаря, засвідченими печаткою, то ці строки продовжуються на кількість днів непрацездатності. У випадку ж встановлення працівнику інвалідності протягом цих строків безперервний стаж обчислюється в тому ж порядку, як це передба-

чено при вступі на роботу після звільнення в зв'язку з інвалідністю.

Тривалість трудового стажу робітників і службовців встановлюється адміністрацією підприємства, установи, організації згідно із записами в трудових книжках або на підставі інших належно оформлених документів.

Контроль за правильністю встановлення адміністрацією безперервного трудового стажу здійснюється профспілковими органами.

Необхідно зазначити, що у випадку призначення допомоги у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю тривалість безперервного стажу роботи визначається на день настання непрацездатності, у випадку призначення допомоги у зв'язку з вагітністю і родами — на день надання відпустки у зв'язку з вагітністю; у випадку призначення допомоги у зв'язку з народженням дитини — на день народження дитини. Для призначення надбавки до пенсії немає значення, коли був необхідний для цього безперервний стаж — на початку, в середині чи наприкінці обчислювальної трудової діяльності.

С. ГАМАНЮК,
юрист ЦП УТОГ.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, «Наша життя» — орган Центрального правління Українського общества глухих.